

Barcelona, 18 de febrer de 2010

ANY III. núm.

67

Reunió conjunta Conferència Episcopal Tarraconense i URC

Cada dos anys, la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) es reuneix amb la Comissió Permanent de l'URC per tractar un tema de fons i enfortir el vincles de diàleg i comunió. Enguany, el dia 10 de febrer, dimecres, a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana, s'ha celebrat la trobada entorn del tema *La presència de la Vida Consagrada en el món de la salut*. S'ha viscut una jornada de diàleg en un clima de gran cordialitat i recerca. Per part de la CET, els bisbes de les diòcesis catalanes.

Mons. Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat de les Espanyes, president

Mons. Lluís Martínez Sistach

Cardenal Arquebisbe metropolità de Barcelona, vicepresident

Mons. Joan Enric Vives Sicília

Bisbe d'Urgell, secretari general de la CET

Mons. Xavier Salinas Viñals

Bisbe de Tortosa

Mons. Joan Piris Frígola

Bisbe de Lleida

Mons. Jaume Traseria Cunillera

Bisbe de Solsona

Mons. Francesc Pardo Artigas

Bisbe de Girona

Mons. Romà Casanova Casanova

Bisbe de Vic

Mons. Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses

Bisbe de Terrassa

Mons. Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar de Barcelona

Mn. Aureli Ortín

Diaca de Barcelona

Per part de l'URC, la Comissió Permanent: Cristina Martínez, teresiana, presidenta; Màxim Muñoz, claretia, vicepresident; M. Eulàlia Freixas, concepcionista; Carmen García, religiosa de Sant Josep de Girona; Josep Martí, germà de La Salle; Jacint Duran, caputxí, i Lluís

Dolors Sitjes, carmelita de la Caritat - Vedruna, secretària de la FERSCA, i Quim Erra, orde hospitalari de Sant Joan de Déu. Aquests dos últims han estat els ponents.

Serra, germà marista, secretari general. La presència de religiosos ha estat ampliada per persones que tenen responsabilitats en les associacions de la salut: Consol Muñoz, franciscana missionera de la Immaculada Concepció, presidenta de la FERSCA; Anna Maria Oliveras, germana de la Santa Creu, presidenta de la CSSCC;

Conferència Episcopal Tarraconense: comunicat de la reunió núm. 193

Els dies 9 i 10 de febrer de 2010 ha tingut lloc la reunió núm. 193 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada, de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1. En començar, els bisbes han pregat per Mons. Joan Martí Alanis (a.c.s.), arquebisbe emèrit d'Urgell, traspasat l'11 d'octubre de 2009 i que havia pertangut durant trenta-dos anys a la CET. Així mateix, han encomanat a Déu el pare de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, recentment traspasat.

Els bisbes han pregat també per les víctimes del terratrèmol d'Haití i expressen el seu agraïment a totes les persones que han contribuït amb el seu ajut a alleujar els afectats per aquesta tragèdia, i els animen a continuar oferint solidaritat als damnificats. Així mateix, han pregat pels tres conciutadans segrestats a l'Àfrica, quan estaven duent a terme una missió solidària a Mauritània, i expressen la seva comunió amb el dolor de les seves famílies, i el desig que siguin alliberats ben aviat.

Els bisbes s'han congratulat del nomenament, com a membre del Consell Pontifici de Comunicacions Socials, de Mons. Joan Piris Frígola, bisbe de Lleida, el qual ha agraït la felicitació dels seus germans en l'episcopat.

2. Per part seva, el cardenal Martínez Sistach ha agraït als bisbes la participació a la beatificació, a Mataró, el proppasat 23 de gener, del prevere i màrtir Mn. Josep Samsó i Elias. Els bisbes han valorat positivament l'assistència del poble fidel, de les autoritats representants de les institucions, del Nunci apostòlic i del Llegat pontifici, dels altres bisbes i d'uns cinc-cents preveres i diaques de les deu diòcesis catalanes, convocats en Jornada sacerdotal, amb motiu d'aquesta beatificació, celebració que no tenia lloc a Catalunya des de l'Edat Mitjana.

3. El cardenal arquebisbe de Barcelona ha anunciat i ha invitat els bisbes a la pròxima beatificació del P. Josep Tous, caputxí, fundador de les Religioses Caputxines de la Mare del Diví Pastor, que tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar el diumenge 25 d'abril de 2010, a les 10.30 h. Aquesta beatificació serà presidida pel S. Em. Tarcisio Bertone, Cardenal Secretari d'Estat del Vaticà.

4. Els bisbes exhorten novament els fidels a ser coratjosos en el seu compromís actiu envers la defensa de la vida humana, des de la seva concepció fins a la seva fi natural, i els recorden que el pròxim 25 de març se celebrarà la Jornada per a la vida, amb aquest objectiu.

5. XIX reunió conjunta Bisbes i Religiosos

El matí del dimecres 10 de febrer els bisbes han mantingut una nova reunió conjunta amb representants de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), entorn del tema *La presència de la Vida Consagrada en el món de la salut*. Per part dels religiosos hi han assistit el P. Màxim Muñoz, provincial dels claretians i vicepresident de l'URC, el Gmà. Lluís Serra, germà marista i secretari de l'URC, la Gna. Consol Muñoz, franciscana missionera i presidenta de la FERSCA, així com els altres membres de la Comissió Permanent de l'URC i altres religiosos i religioses especialment vinculats a la pastoral de la salut. La Gna. Cristina Martínez, teresiana, presidenta de l'URC, s'hi ha incorporat posteriorment.

En la primera part de la reunió, la Gna. Dolors Sitjes, carmelita de la Caritat - Vedruna, ha presentat una radiografia de la presència de la vida religiosa al món sanitari i sociosanitari, fent esment dels hospitals propis de les congregacions religioses, així com dels hospitals concertats dependents de fundacions privades i de la presència religiosa en hospitals públics. La Gna. Sitjes ha exposat els aspectes positius d'aquesta presència, com són l'existència de l'acord-marc amb la Generalitat de Catalunya, la cohesió i dedicació dels equips d'agents pastorals i la seva formació permanent, l'atenció activa en situacions terminals i l'acompanyament als més desvalguts. També ha fet referència a les dificultats i a les propostes de millora, com són la formalització de l'atenció religiosa als centres sociosanitaris i residències, la reflexió sobre la identificació del servei, la relació positiva amb les parròquies i el diàleg amb altres religions.

El Gmà. Joaquim Erra, hospitalari de Sant Joan de Déu, en la seva exposició ha aprofundit sobre la presència de l'Església en el món de la salut a través del carisma dels religiosos i religioses, enfront d'una realitat universal i molt complexa com és la malaltia i el dolor físic i psíquic que l'acompanya. Ha fet referència als diversos models assistencials i a la visió antropològica cristiana, així com a la tasca i a la problemàtica dels comitès d'ètica assistencials i dels d'investigació científica, i

al diàleg de la fe cristiana amb el món de la salut. Pel que fa als reptes ha subratllat la identitat dels propis centres, la formació permanent, la necessitat del treball en xarxa, cuidar i atendre

sempre millor cada persona, i ha acabat lloant el carisma de la dedicació als malalts com un do de Déu que mostra la seva misericòrdia als que més ho necessiten.

En el diàleg dels assistents que ha seguit a les ponències, i que ha estat moderat per Mons. Romà Casanova, encarregat de les relacions de la CET amb els Religiosos, s'han tractat i aprofundit diverses de les qüestions exposades: l'interès públic del servei religiós en el món de la salut, la delicada missió dels comitès d'ètica, la fidelitat dels religiosos a les orientacions pastorals del Magisteri, especialment en les qüestions delicades entorn a la defensa de la vida i la dignitat de la persona, la progressiva integració en les institucions per part dels voluntaris laics ben formats en aquest àmbit, l'ajuda i coordinació mútua dels grans ordes hospitalaris en el si de la Federació de Religiosos Sanitaris de Catalunya (FERSCA), l'adequada administració dels sagraments als malalts i la necessària relació entre els religiosos, els rectors i fidels de les parròquies i les delegacions diocesanes de pastoral de la salut.

En acabar la reunió conjunta, Mons. Pujol ha agrait als religiosos i religioses presents, en nom de tots els bisbes, la seva dedicació i esforç i ha demanat que el fessin extensiu a tots els que treballen en aquest àmbit pastoral tan especialment clau per a la nova evangelització.

6.- Mons. Pujol, com a responsable del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), ha informat els bisbes de la campanya que s'està duent a terme en l'actual període de preinscripció a les escoles, perquè els pares demanin per als seus fills la classe de religió catòlica, i n'ha subratllat la importància clau per a la complementarietat amb la família i la catequesi parroquial. Així mateix, els ha informat que el pròxim 24 d'abril tindrà lloc, al Principat d'Andorra, la IV Trobada de professors de religió de les diòcesis catalanes.

7.- Mn. Armand Puig, degà-president de la Facultat de Teologia de Catalunya, ha informat els bisbes del projecte de reestructuració dels cursos de Llicència de la Facultat de Teologia i de la possibilitat que els preveres de fora de Barcelona que la cursin puguin disposar d'un allotjament en l'edifici del Seminari durant tres dies a la setmana per afavorir el clima d'estudi necessari.

Els bisbes han aprofitat la presència de Mn. Armand Puig per agrair al grup de sacerdots promotor la nova revista d'Internet per a preveres *"El Bon Pastor"*, que està cridada a ser element de comunió i de formació permanent per a tots les preveres de les diòcesis amb seu a Catalunya.

8.- A proposta del cardenal Martínez Sistach, els bisbes han donat el vistiplau preceptiu perquè es pugui incoar la Causa de canonització de la serventa de Déu, Maria Benedicta Daiber, fundadora de l'Obra de Cursillos Bíblicos Católicos i cofundadora del Moviment "Pro Ecclesia Sancta" (MOPES).

9.- Mons. Vives ha donat als bisbes diverses informacions relacionades amb l'àmbit litúrgic i en especial sobre l'enquesta dirigida als rectors i grups litúrgics parroquials per conèixer la situació actual de l'ús de la música litúrgica en les celebracions sacramentals i poder-ne promoure l'adequada millora.

10. Mons. Pardo, com a president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut (SIJ), ha informat els bisbes de diverses qüestions relacionades amb els Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya i amb els centres d'Esplai i, en presència del P. Joan Pujol, franciscà, director del SIJ, i de Mn. Josep Monfort, delegat diocesà de pastoral de joventut de Terrassa, s'han tractat els diversos aspectes organitzatius del ja pròxim Aplec de l'Esperit, la trobada interdiocesana de joves de les diòcesis catalanes i de les Illes Balears i Andorra, que tindrà lloc a la ciutat de Terrassa, el dissabte 22 de maig, vigília de la festa de Pentecosta.

11. Mons. Vives, secretari de la CET, ha presentat el balanç econòmic de l'any 2009 i el pressupost del 2010 del Fons Comú Interdiocesà de la Conferència Episcopal Tarraconense. Els bisbes l'han estudiat i l'han aprovat.

12. En el capítol de nomenaments, els bisbes han nomenat com a president del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears (MIJAC) el Sr. Òscar Torrente Artero, de la diòcesi de Lleida.

Així mateix, han nomenat president de la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat (FRATER) el Sr. Josep M. Lluçà Aubia, de la diòcesi de Vic, i com a consiliari de la mateixa Fraternitat, Mn. Narcís Riba Codina, també de la diòcesi de Vic.

13. Mons. Pardo ha informat els bisbes que el diumenge 14 de febrer ordenarà, a la catedral de Girona, els tres primers diaques permanents de la diòcesi. Així es completarà a les deu diòcesis catalanes l'inici de la renovació del ministeri diaconal, tal com va promoure el concili Vaticà II.

14. En acabar, Mons. Traserra, bisbe de Solsona, ha informat els bisbes de la celebració del Mil·lenari del Miracle Eucarístic del "Sant Dubte" d'Ivorra i de l'Any Jubilar concedit per la Santa Seu, que s'iniciarà l'11 d'abril de 2010 i es clourà l'1 de maig de 2011.

Barcelona, 11 de febrer de 2010

Dolors Sitjes: radiografia de la presència religiosa en el món de la salut

El passat dia 10 de febrer els membres de l'URC, junt amb la germana Consol Muñoz, presidenta de FERSCA, la germana Anna Maria Oliveras, presidenta de CSSCC, el germà Quim Erra i la germana M. Dolors Sitjes participàvem a la Jornada d'estudi, reflexió i diàleg sobre *La presència religiosa en el món de la Salut* convocada pels membres de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Després d'una expressiva salutació per part del P. Màxim Muñoz i d'una breu presentació de cadascun dels membres convidats, la germana M. Dolors Sitjes introduïa la reflexió amb les paraules següents:

"Abans de passar a l'exposició del tema que se'ns ha demanat vull manifestar-vos un sentiment que tinc dins i que penso que és expressió de la totalitat de les religioses i religiosos de Catalunya que, des dels nostres inicis fundacionals, ens dediquem a **la cura de les persones malaltes i a l'atenció de les persones ancianes i més necessitades:**

Som un grup d'Església convençut, que creiem i estimem amb passió la nostra missió, i que –mogudes per Jesús i el Regne– volem comunicar a cadascuna de les persones amb les quals ens trobem cada dia l'amor que Déu sent per elles.

La nostra presència en els diferents "marcs" de la salut és evangelitzadora i avui, com en tots els temps, segueix essent necessària. Des d'aquest treball que ni se sent ni es veu, pensem que fem un gran servei a la societat. És bonic i colpidor veure com, segons les necessitats de cada moment, hem respost i ens hem sabut moure. Realment testimonial!"

L'objectiu de la seva ponència era presentar una **"radiografia" de la presència de la vida religiosa al món sanitari i sociosanitari**. I va constar de dues parts.

Una part de dades que destacava:

- **On som** (residències, hospitals, centres sociosanitaris, centres psiquiàtrics, cases d'acollida de dones i nens, centres de dia...)
- **Àmbit d'actuació** (titularitats i direccions, servei religiós, voluntariat des de l'acompanyament i l'escolta...)
- **Congregacions federades a CSSCC**
- **Centres propis**
- **Concertació i subvencions**
- **Llits que oferim**
- **El nostre col·lectiu professional**

I una part que, extreta de l'experiència que genera la realitat del dia a dia, anomenava, de manera clara i concreta, guanys, dificultats i propostes.

Com a **guanys** més significatius va ressaltar:

- **L'acord-marc**; un acord que en el seu moment va "oficialitzar" l'acompanyament i assistència religiosa als hospitals.
- **La presència activa** en situacions de "final de vida".
- **L'escola de Pastoral** sanitària.
- **L'actualització dels perfils** professionals.
- **L'atenció** a les persones que, per la seva dependència total, esdevenen les més desvalgudes.

Una qüestió d'interès va ser l'exposició de dificultats. Dificultats que, tot i incidint en les que ens vénen donades per l'administració, va centrar especialment l'atenció vers les nostres mancances; mancances que no pretenien encetar debat en aquell moment, però que sí es posaven damunt la taula per fer, en el moment que sigui oportú, una reflexió profunda de la missió de l'Agent pastoral avui a l'hospital i resituar el què i el com de la seva acció.

Com a **dificultats** rellevants citava:

- **Discrepància en l'objectiu fonamental**
- **Treball en equip**
- **Formació i actualització**
- **Voluntariat**
- **Relació amb les parròquies**
- **Barreres legislatives**

No menys importància van tenir les **propostes** que, analitzada la realitat del moment, convidaven a donar noves passes i a avançar en aquesta forma concreta d'evangelització:

- **Professionalitzar** el nostre servei

- **Reflexió** sobre servei religiós / servei d'acompanyament espiritual i religions
- **Formalitzar** l'atenció religiosa als centres socio-sanitaris i residències
- **Tenir cura dels Agents pastorals:** cultura hospitalària, persona vocacional, estimar el lloc, formació...
- **La comunitat cristiana:** informació i formació de l'acció dels Sagraments en la malaltia
- **Contractes laborals**
- **Diàleg interreligiós**
- **Els laics:** exercici d'aquest "ministeri"

Joaquim Erra: Reptes actuals i línies de futur

Des de l'opció del seguiment de Jesús i amb el compromís missioner/evangelitzador de l'Església, sempre i al llarg de tota la història trobem persones, grups, que, en fidelitat al carisma corresponent, estan immersos enmig del món dels malalts.

Tot i que sigui molt bàsic, m'ha semblat important centrar allò més essencial d'aquesta presència, de la qual podem veure dos vessants:

- Resposta d'Església a una situació humana molt concreta i universal.
- Resposta vocacional a una crida a seguir el Crist des d'un carisma concret que ens situa enmig dels malalts i en el món de la salut.

Dues respostes que es fonen en una sola realitat –una sola “crida”– i fan palès el caire dinàmic, d'encarnació, que transcendeix el temps i l'espai, que és fruit de l'acció de l'Esperit i que invita al seguiment del Crist a través del servei, en clau d'actituds evangèliques, en cada moment històric i, per tant, amb formes i expressions diferents, però amb una mateixa arrel.

La presència d'Església en la salut –i en aquest grup la de les congregacions religioses– pretén ser la presència viva i palpable de la misericòrdia de Déu i de la seva acció, envers les persones que pateixen a causa de la malaltia, de les seves amenaces i limitacions, a través de les mediacions eclesials.

Voldríem que ningú pogués dir que Déu és indiferent al dolor de la humanitat. I, a més a més, la seva resposta té unes característiques molt pròpies, basades en tot allò que tant s'ha parlat i escrit, com és la dimensió misericordiosa de Déu, expressada en tants gests de Jesús en la seva relació i acció amb els malalts i necessitats del seu temps.

Estaria molt bé que el nostre món pogués viure que Déu es continua preocupant pels malalts i responent als seus patiments, interrogants... La seva manera de fer-ho és a través de les Institucions, congregacions, religiosos/es i persones creients que, en organitzacions d'Església o en altres, treballem en aquest camp.

La dimensió vocacional dels religiosos/es en el món de la salut, és aquesta resposta a un Déu que suscita persones que es deixen interpel·lar per la situació de la malaltia i del patiment dels altres, procurant donar-hi una resposta evangèlica des d'un estil peculiar de vida, de part de Déu i en el si de l'Església.

És des d'aquí que podem parlar d'aquesta doble realitat: resposta vocacional, però també resposta eclesial. És en nom de Déu que ens sentim enviats a fer presència, a donar resposta, a acompanyar, a oferir el viure en clau de fe... una realitat que és inherent a la condició humana, com és la de la malaltia, el patiment i la finitud. Una realitat gens fàcil, que obre molts interrogants, que resitua les persones quan ens toca viure-la i que sovint ens situa davant les qüestions més punyents sobre el sentit de la nostra existència.

També per això crec que la dimensió del tema té una certa complexitat. Estem tocant un terreny molt poper als temes sobre el sentit i l'existència, i que exigeix respostes i actuacions a diferents nivells. Per una banda cal una actuació directa, una resposta des de l'acció assistencial, però alhora cal també una resposta més de fons, des del sentit, fonament i acompanyament a les persones.

Segurament avui, en el nostre entorn, no trobaríem tot el sentit de la nostra vocació si ens limitéssim només a ser homes i dones entregats a la feina com a tal. Durant molts anys i encara en altres llocs, els religiosos/es feien una tasca sobretot de suplència, cobrint amb el seu treball i esforç mancances d'atenció, de professionals, de serveis a l'abast de la població. Avui això es dona només en temes molt concrets. L'evolució de la societat ens ha

portat també a redefinir el sentit de la presència i, sense abandonar l'atenció immediata, a tenir un lloc més de complementació, de coresponsabilitat social i eclesial, oferint una oferta assistencial complementària i/o alternativa des d'uns principis i creences que li han de donar un estil i fer propi.

Per altra banda, hi ha un ventall molt extens amb situacions molt diverses. El món de la salut en sentit ampli és molt variat (malalties agudes, malalts convalescents, persones grans amb moltes limitacions i pluripatologies, discapacitats, malalties mentals, paliatius...). Es tracta de realitats molt diferents, que demanen alhora respostes concretes i diferenciades.

Un dels plantejaments per donar resposta des de l'Evangeli a la malaltia és precisament el de la personalització. No podem anar amb respostes massa estereotipades, ja que difícilment responen a les necessitats reals de les persones. L'itinerari, valors, vivències, expectatives... de cada ésser humà li donen aquesta singularitat que ens recorda que cada ésser és únic, inèdit i irrepitible. D'aquí que cada "grup" en primer lloc i després cada persona en concret ens exigeix un esforç d'empatia i, a partir d'aquí, acollir, respondre i acompanyar de la manera més adient possible cada persona en el context de la seva realitat particular.

Intueixo que avui i en el nostre entorn ja no es justifica una presència de la Vida Religiosa que es quedi només en una activitat assistencial, sinó que des d'aquesta hem d'aportar un element diferencial, pastoral, que, traduït en accions, gestos i paraules, en la seva globalitat, expressin i ofereixin la dimensió caritativa de l'Església i la compassió i misericòrdia de Déu.

Des d'on intentem respondre

Donant un pas a aspectes més pràctics, intento recollir quines realitats ens poden servir avui de plataforma, per viure l'acció pastoral com a religiosos en el nostre camp:

1. Institucions de salut

Realitats d'Església que en elles mateixes i en una gran varietat són per si mateixes l'expressió visible de la presència de persones que en nom de Déu impulsen llocs i espais per acollir i atendre les diferents necessitats, malalties..., visualitzen i concreten la voluntat i el compromís des de la fe de, sortir al pas, fer-se present i compartir la realitat dels malalts, els seus patiments i els dels seus familiars.

Crec que és un enriquiment del teixit social que es pugui disposar de centres de diferent titularitat, amb identitat pròpia.

2. Models assistencials

En el nostre cas, basats en una visió antropològica cristiana.

No hi ha models neutres. Darrere de cada model i plantejament assistencial hi ha una determinada concepció antropològica, uns interessos determinats, unes sensibilitats concretes. Per tant, una resposta és precisament fomentar models on es contempli la persona des de tota la seva realitat i on s'atenguin totes les seves necessitats. Des de la centralitat de la persona i a partir de la lectura que fem de textos com el de Mateu 25, s'enriqueix el sentit de la nostra tasca i se surt al pas d'aspectes d'instrumentalització de les persones, posant de relleu el seu caràcter sagrat.

Temes aparentment tan pràctics com ara els models d'atenció integral o les dinàmiques i processos d'humanització de l'assistència, o fins i tot els plantejaments de treball en equips multidisciplinars, són respostes concretes en aquesta línia de model.

Molts plantejaments i iniciatives que s'han universalitzat tenen el seu origen en la visió antropològica humanista, d'arrels cristianes.

3. Fomentar serveis d'atenció espiritual i religiosa

Molt lligat al punt anterior, hauríem de ser experts, referents, en aquest tema (avui bastant reconegut en el seu disseny, però potser més des de la teoria que amb realitats concretes). L'objectiu és donar resposta a les necessitats espirituals i religioses de les persones malaltes.

Està reconegut que calen també especialistes i persones amb formació i dedicació específica en aquesta dimensió de la persona. I que per la unitat de l'ésser humà cal oferir un pla d'atenció integrat i coordinat entre totes les disciplines. Aquí és on té un paper important l'agent de pastoral com a membre actiu dels equips de salut.

En els reptes actuals el reprendrem ja que crec que és un dels temes que ens cal reforçar i millorar.

4. Reflexions en els CEA i en els CEIC

Espais de reflexió, debat i aprenentatge que pretenen il·luminar situacions, oferir continguts deliberatius, formar persones, per tal que la praxis assistencial vagi acompanyada d'un marc de reflexió, que ajudi a prendre decisions des de criteris ètics i doni suport als professionals i els seus equips, així com també a les persones malaltes i a les seves famílies. Els comitès d'ètica assistencial tenen una funció assessora i de recolzament

als professionals, que són qui en últim terme han de prendre les decisions

El CEIC té un caràcter més legal i és així com està regulat. El seu objectiu és vetllar per tal que es respectin els drets de les persones en totes les seves dimensions, davant de les pràctiques de recerca i d'assaigs clínics. Més enllà de les normatives legals, que en són la base, es valoren també els criteris ètics i d'aquí la denominació de comitès ètics d'investigació clínica.

5. Diàleg de la fe amb el món de la salut

Seguint el plantejament de Josep Mª Esquirol, entenem que el paper de les institucions ha d'anar més enllà que el d'una simple adaptació a la societat. Han de ser agents contribuïdors del model, s'ha de prendre part activa en el disseny, construcció i desenvolupament de la societat.

En la realitat sanitària catalana, hi ha una llarga tradició de col·laboració publicoprivada que ho afavoreix. Un tema en el qual darrerament s'està aprofundint i que té per objecte el "reconeixement d'una esfera pública ampliada on públic i privat interactuen tant en el disseny com en la producció de respostes als problemes de col·lectius i les demandes socials" (F. Longo/ESADE).

Es pren consciència que l'espai públic no és només el de titularitat de les administracions públiques, sinó aquell que ofereix unes prestacions dins de la xarxa de serveis públics, i per tant coordinat i amb recursos de les administracions.

Entrellaçant els diferents aspectes, els religiosos/es assumim el compromís en el camp de la salut a partir d'incidir en:

- **Orientació:** filosofia, principis i valors dels nostres centres.
- **Formació** i transmissió de valors a professionals i voluntaris.
- **Presència** personal acompanyant malalts, familiars, professionals...
- **Impuls** de noves respostes a noves necessitats, especialment en aquells àmbits on les persones són més vulnerables o on és complicat trobar qui s'hi vulgui comprometre.
- **Participació** en les xarxes de salut, organitzacions, debats, etc., del nostre entorn.

Quin és el nostre context

- Un model sanitari universal però molt ampli, amb limitacions i amenaces.
- Cost important que es fa assumible a partir dels sistemes de concertació amb les administracions públiques (l'alternativa és oferir serveis molt exclusius i elitistes, a més a més, moltes vegades amb menys qualitat).
- Realitat de professionals amb les característiques pròpies de les persones del nostre temps i entorn (amb els seus avantatges i inconvenients).
  - Dèficit important de vida espiritual i gran ignorància del fet religiós.
  - Possibilitats de compromís i sensibilitat important.
  - Necessitats de proximitat, acompanyament.
- Mancança de professionals per algunes especialitats i per algunes tasques (ara, circumstancialment, amb la crisi es veu molt pal·liat).
- Dificultat per trobar persones preparades per treballar en el camp de la pastoral de la salut (això té a veure tant amb sacerdots com religiosos/es i laics).
- Entorn on es dedica poc temps a la reflexió i aprofundiment i es demanen respostes ràpides, i a vegades eficaces, que no pas eficients.

Reptes

- Tenir clara la identitat dels nostres centres. Treballar plans d'acollida, els temes d'acompanyament i formació dels professionals.
- Tenir capacitat de donar respostes competitives. Pretendre ser referents és també una exigència a treballar bé (paràmetres de qualitat, acreditació...).
- Tenir agilitat i recursos per sortir al pas de les noves mancances.
- Mantenir un nivell de resposta adient des dels serveis d'atenció pastoral i religiosa. Cal una millora formativa i disposició a treballar en aquest àmbit.
- El nostre llenguatge pastoral, més que des de la paraula, és molt des de l'acció. Una acció que treballem com a missió compartida, que s'universalitza i que cal estar atents que no es dilueixi, sinó que s'enriqueixi i desenvolupi.
- Necessitat quasi imprescindible del treball en xarxa amb altres institucions i grups. Això suposa tenir clara la identitat, però també la capacitat de compartir, dialogar, de complementar-se.

- Intentar no crear massa distància entre el món de la reflexió i el de la praxi. (Aquí ha influït molt el caràcter "assistencialista" de moltes de les nostres institucions.)
- Assumir la duresa i dificultat que a vegades comporta aquest camp, això vol dir esforçar-nos per fer-lo present, cuidar-nos les persones que hi treballem (risc d'endurir-se, de caure en rutines, activismes...), afavorir la

proximitat respectuosa i compromesa amb les persones que pateixen (malalts i famílies).

- Seguir afavorint la formació tècnica, humana i espiritual per tal de donar una resposta harmònica a les qüestions i realitats que amb una certa celeritat es presenten en el nostre entorn.
- Treballar per ser espais de referència en allò que ens és més propi, l'atenció a les persones des de la nostra perspectiva cristiana, de manera que ho puguem oferir i compartir en bé de les persones humanes, però també del sistema social de salut.

Per acabar, fer esment que, per damunt de tot, reconeixem com a do haver estat cridats i enviats en un camp on les persones ens trobem sovint amb la realitat més evident de la nostra contingència, i per tant propicia establir un món relacional profund i íntim alhora. Un camp on el gest continua essent paraula que tothom pot entendre i que malgrat les nostres limitacions l'acció de l'Esperit ens ajuda a seguir buscant, enmig de la complexitat, la manera adient de respondre a la crida de Déu, a partir del carisma que ens han revelat els nostres fundadors. Una riquesa que volem viure amb humilitat i senzillesa. Són moltes les limitacions, i cal vèncer la temptació del desànim i de l'abandonament, per això també ha de ser molta l'obertura a la confiança que, qui ha començat aquesta obra, la porti a bon terme.

Nota històrica de la Comissió Episcopal Tarraconense

La primera reunió, constitutiva, de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) va tenir lloc el dia 15 de febrer de 1969, sota la presidència de l'arquebisbe de Tarragona, Dr. Benjamín Cardenal de Arriba y Castro, i en la qual va ser elegit secretari el Dr. Ramon Torrella Cascante, bisbe auxiliar de Barcelona.

Els bisbes es reuneixen unes cinc vegades l'any, i les reunions tenen una durada de dos a tres dies.

Tots els membres de la CET poden suggerir temes per tractar en les reunions. El president i el secretari determinen l'ordre del dia de cada reunió. Per tal que les decisions de la CET siguin jurídicament vinculants, han de ser promulgades a les diòcesis pel bisbe diocesà respectiu.

Des de l'any 1976, i en les seves reunions ordinàries, la CET ha incorporat jornades de treball i estudi amb professors de la Facultat de Teologia de Catalunya, i darrerament també amb els professors de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya i altres invitats, amb els quals ha estudiat els temes següents: sentit de l'hermenèutica; la indissolubilitat del matrimoni i el divorci; l'avortament; la mort i la resurrecció de Jesús; models d'humanismes actuals i les seves incidències ètiques; l'escatologia; el ministeri ordenat en el si de la coresponsabilitat eclesial i la presidència de la celebració eucarística; qüestions entorn del sagrament de la penitència; la funció legislativa i administrativa del bisbe diocesà; la pregària; corrents de pensament que tenen forta incidència en la societat occidental respecte a la fe cristiana; aspectes de la bioètica; la mariologia; modernitat i postmodernitat: fe i valors ètics; la política familiar de la Comunitat Europea; fe cristiana i sagraments; el diàleg interreligiós; els desafiaments ètics de la societat actual i la resposta de la moral cristiana; Jesucrist, salvador de tota la humanitat; la laïcitat i el laïcisme.

Així mateix, i des de l'any 1981, la CET ha mantingut intercanvi en les seves reunions ordinàries amb representants de la Unió de Religiosos de Catalunya, amb els quals ha tractat els temes següents: la col·laboració necessària entre els bisbes i els superiors majors pel que fa a la fidelitat al magisteri de l'Església en les catequesis, en les predicacions i en els escrits dels preveres i dels religiosos; la pastoral de joventut a Catalunya; l'ensenyament de la religió catòlica a les escoles; la incidència de la LODE en les escoles de l'Església; la pastoral sanitària; la vocació al ministeri sacerdotal i a la vida religiosa; la formació cristiana a l'escola; aplicació de «Mutuæ Relationes» a Catalunya; els religiosos a l'escola: nous reptes, nous plantejaments i noves respostes; la doctrina social de l'Església i els religiosos de Catalunya en el centenari de la «Rerum novarum»; laics i religiosos a les escoles cristianes; el procés de l'evolució de la vida religiosa a Catalunya i les seves perspectives de futur; l'evangelització a la vida cristiana; la pastoral vocacional a la vida religiosa i consagrada.

30è aniversari de la creació de l'URC

El dia 29 d'abril se celebra el 30è aniversari de la creació de l'URC. La Comissió Permanent, que s'ha reunit, també a Tiana, després de dinar amb els bisbes, fins a les 7 de la tarda, ha dialogat sobre aquest tema i ha acordat plantejar-se els **objectius** següents:

1. Fer memòria de la presència i de l'acció de l'URC en aquests 30 anys
2. Celebrar, des de la pregària, amb agraïment el do de la vocació
3. Aprofundir la reflexió sobre l'actualitat i el futur de la vida religiosa
4. Celebrar un acte central intercongregacional com a signe de fraternitat
5. Projectar a la societat aspectes centrals de la nostra identitat
6. Prendre un compromís intercongregacional.

Un petit **pla d'actuacions** s'ha distribuït amb l'esquema següent:

MEMÒRIA: Memòria - Pregària - Festa

PROJECCIÓ: Institució - Publicacions - *Mass media*

PROFECIA: Reflexió - Vocació - Compromís

Aquest tema es dialogarà a la 62a Assemblea general, que tindrà lloc a Barcelona el 3 de març.

Sant Pere de les Puel·les: Zoila Montagut inicia el noviciat

El passat 2 de febrer, dia de la Presentació del Senyor, vaig iniciar, juntament amb M. Teresa Furest, el noviciat a la comunitat benedictina de Sant Pere de les Puel·les.

Què significa per a mi aquesta nova etapa? Evidentment, és un pas més vers el Senyor, o això voldria ser, i també una major obertura al seu amor, més confiança i abandó. Deixar-li fer, com un nen a la falda de la mare. És un pas a viure l'autenticitat, aprofundir l'essencial i fer presents en el nostre món els valors del Regne.

Tot pregant l'evangeli de Mc 4,26- 34, allà on diu: *"La terra tota sola dóna fruit"*, em va sorgir una pregunta que és alhora un desig: *"Com ser bona terra?"* Que el temps de noviciat sigui un disposar el cor perquè el Senyor treballi la terra i esdevingui agradable a Déu i als germans/es.

D'aquí en deriva un segon desig: *reorientar la meva vida vers Déu* mitjançant les bones obres (RB 4), la reorientació dels sentits – Com miro els altres? Com els escolto?– i la

"*conversio morum*" (conversió de costums, és a dir, viure com a monja) (RB 58).

Que cada dia sàpiga començar de nou, viure amb capacitat de sorpresa i que el desig de conversió (reorientació) arrelhi més fermament en mi perquè dia a dia sigui més semblant a Ell i així ésser sagrament d'aquesta Presència que m'habita. Tot plegat per a aprofundir i enfortir la relació amb Déu, no com a replegament sobre mi mateixa, sinó per esdevenir *ofrena* per als altres.

Per últim, fer-me conscient cada dia que la vocació és un DO del Senyor: és Ell qui m'ha cridat... per amor i gratuïtament! I tal com diem al nostre ritu d'iniciació a la vida monàstica quan la mare abadessa ens presenta la Regla de Sant Benet: *"No confiant en les meves forces, sinó en la misericòrdia de Déu, espero i desitjo observar-la"*.

Zoila Montagut.

Religiosos europeus a Auschwitz: "Esperança en el context Europeu"

(IVICON). Religiosos Europeus a Polònia: Vida Religiosa a Europa: història d'esperança, esperança per a la Història. El proper diumenge finalitza l'Assemblea General de la UCESM.

Des del dilluns 11 de febrer, els **representants dels religiosos i religioses de tot Europa** (Rússia, Ucraïna, Països Bàltics, Itàlia, Irlanda, Bèlgica, Holanda, Polònia, Països Baixos, França, Espanya, Portugal, Grècia, Albània, Àustria...) estan reunits al Seminari diocesà de Czestochowa, intentant analitzar com ser *"esperança per a la Història"*. Les sessions de treball estan essent guiades pel missioner claretià José Cristo Rey García Paredes.

Presidits a la trobada per la Gna. Lutgardis Craynest, salesiana i presidenta dels religiosos europeus, els religiosos i religioses han visitat el camp d'extermini d'**Auschwitz**, on van celebrar el passat dimarts l'Eucaristia presidida pel bisbe president de la Comissió de VR de la conferència episcopal polaca. Excepcionalment, aquesta celebració va tenir lloc en una barraca del camp.

Per part de la CONFER d'Espanya participen en aquesta trobada la **Gna. Margarita Bofarull**, vicepresidenta de la Confer, i la Gna. Julia García Monje, secretària general. Igualment, hi assisteix invitat el president de la CLAR, Fr. Paulo Petry.

L'Assemblea finalitzarà el proper diumenge, 14 de febrer, quan els representants tornin als seus llocs d'origen amb els fruits de les sessions recollits.

P. Elías Royón: «La vida religiosa a Espanya viu una transició»

LAURA DANIELE. ABC. 14-02-10. Traducció lliure de l'article al català

El jesuïta Elías Royón rep ABC a la casa provincial de la Companyia de Jesús, en un moment de grans reptes per a la vida religiosa.

-Com veu la situació de la vida religiosa a Espanya?

-La vida religiosa viu una situació de «transició»; surt d'un passat, caracteritzat per una realitat molt forta pel que fa al nombre i a la presència en diferents àmbits apostòlics, i s'encamina a un futur, amb una presència numèricament molt menor i apostòlicament més selectiva. Penso que la vida consagrada necessita renovar amb vigor la seva vida i missió, la seva passió per Jesucrist, que la faci visible en la societat pel testimoni de les seves vides i de la seva audàcia davant els reptes.

-Quines són les seves expectatives al davant de la Confer?

-Prestarem especial atenció al tema vocacional, a l'intercongregacional, a la reestructuració i planificació de les congregacions, a la revitalització del sentit de la vida consagrada, a descobrir on són les necessitats més urgents i menys ateses de la nostra societat, quines són les formes adequades d'evangelització a les fronteres de la cultura, de la pobresa, de la joventut, de la família. Un altre punt d'interès serà el d'aprofundir en les relacions i en la

col·laboració amb tots els components de la comunió eclesial: jerarquia, sacerdots, laics, associacions, moviments.

-Com es construeix aquesta comunió? Té alguna recepta?

-La comunió exigeix el cultiu d'unes actituds que es deriven del desig que es faci el manament del Senyor: «Que tots siguin un», escolta a la diversitat com a riquesa de l'Esperit, creure que tothom és necessari per a la missió de l'Església, respect i estima per les diferents opinions, idees i experiències.

-Què pensa de la reforma de la llei de l'avortament?

-El Magisteri de l'Església en aquest punt és constant i clar: és inacceptable qualsevol norma que accepti la pràctica de l'avortament i considerar-lo un dret. I això perquè la vida des de la seva concepció és una realitat humana independent de la mare, i per tant un bé que ha de ser protegit. Sense oblidar que el respecte a la vida humana és el més ferm fonament d'un ordre social just i que aquest dret a la vida no és només una qüestió central per als catòlics, sinó també per a moltes persones sense compromisos religiosos explícits.

-I de la polèmica sobre els crucifixos a les escoles?

-El crucifix, després de dos mil anys d'història de la humanitat, encarna i

simbolitza, no solament per als cristians, uns valors que fonamenten una societat que aspiri a ser més justa i humana. Voler que desaparegui de llocs com l'escola és desconèixer les arrels de la nostra civilització europea o voler fer-les desaparèixer per tal que no influeixin en la construcció de la societat. Potser seria aquesta una ocasió perquè els cristians examinéssim si les nostres vides, privadament i públicament, són coherents, no amb un símbol, sinó amb el que significa Crist a la Creu.

-És necessària una reforma de la llei de llibertat religiosa?

-La meva impressió és que no. La llei vigent pot ser perfectament aplicada per afrontar les qüestions que es puguin crear en la nova situació d'Espanya. Si el Govern anés endavant amb una nova llei, aquesta hauria d'enquadrar-se en el marc d'una laïcitat entesa integralment com proposa la nostra Constitució; una laïcitat «positiva».

-Quins requisits ha de reunir el Pacte per l'Educació?

-La seva necessitat és inqüestionable. Haurà de garantir el dret de tothom a l'educació i la llibertat dels pares per escollir el centre on creguin que es garanteix una formació integral per als seus fills. Això implica també una formació oberta a la transcendència, on s'encaixi i valori l'assignatura de Religió. El Pacte requerirà, a més, un finançament just per als centres concertats, en igualtat amb la xarxa pública i dignificar socialment i professionalment el professorat.

Inici dels treballs de restauració del Santuari mercedari de Sant Ramon

Han començat les obres encaminades a la rehabilitació del recinte del Santuari de Sant Ramon Nonat, a la localitat de la comarca lleidatana de la Segarra del mateix nom. Des de fa uns dies, una grua de grans dimensions que permetrà els treballs ha quedat instal·lada en un dels patis del recinte. Els treballs que ara es desenvoluparan en una primera fase estan destinats a la restauració total de la gran coberta de l'església del convent mercedari.

Aquestes obres, endegades amb uns mesos de retard, es poden desenvolupar gràcies a la partida de 732.891 euros que el mes de maig del 2009 fou aprovada pels ministeris de Foment i Cultura de l'Estat, en la Comissió Mixta de l'1% cultural. El corresponent conveni es firmà el 23 de juliol passat pel Ministre de Foment, José Blanco, i el superior provincial de l'orde mercedari que regenta

l'històric edifici, el P. Florenci Roselló, pel finançament del 75% del pressupost total d'aquestes primeres obres, fixat en uns 977.188,09 euros.

Amb aquest treball inicial es podrà actuar en la restauració de les cobertes del temple facilitant l'accés parcial a la planta sota coberta i de la instal·lació elèctrica d'aquest espai, que es farà visitable. La rehabilitació es planteja en funció de criteris estrictament conservacionistes de les estructures originals i tècniques originals.

Segons informa el P. Prior del Santuari mercedari, José Antonio Lacasa, les obres de renovació total de la coberta del temple del Santuari han d'estar totalment enllestides el proper mes de juny.

Aquest treball es desenvoluparà d'una manera que no destorbarà en cap moment les activitats religioses diàries. Cal dir que al Santuari de Sant Ramon, també anomenat con L'Escorial de la Segarra, rep la visita de molts pelegrinatges de tot el país durant tot l'any.

Cal recordar que l'orde mercedari que gestiona el Santuari de Sant Ramon Nonat fou la que encarregà un projecte integral de rehabilitació de l'església i el claustre a Adell Asociados de Sant Cugat del Vallès, sota la direcció de l'arquitecte Joan Albert Adell. Aquest és el projecte que, amb un pressupost total de 2.908.232 euros, s'entregà al Ministeri de Foment per incloure'l a la llista d'actuacions susceptibles de ser beneficiàries de l'1% cultural. Donat

l'elevat pressupost inicial, i després de diverses reunions i gestions, s'aconsejà desglossar el projecte en diverses fases, la primera de les quals ara ha començat.

Josep Castellà – Tàrrrega – per a Flama.info, 16 febrer 2010

Les transnacionals i els drets humans

Teresa Forcades i Gustavo Duch presentaran el cas de la indústria farmacèutica i alimentària a la propera sessió del cicle "Els dilluns dels Drets Humans"

La religiosa benedictina, metgessa i teòloga Teresa Forcades i l'expert en sobirania alimentària i exdirector de Veterinaris sense Fronteres Gustavo Duch són els convidats, el proper dilluns 1 de març, al cicle de conferències "Els dilluns dels Drets Humans", organitzat per Justícia i Pau i Cristianisme i Justícia.

La conferència abordarà quin és el paper actual que les empreses transnacionals de l'alimentació i farmacèutica tenen en el context de globalització i la vulneració que, en alguns casos, aquestes empreses

han fet dels drets humans més fonamentals, tot analitzant alguns exemples concrets.

Conferència:

"Transnacionals i drets humans: el cas de la indústria farmacèutica i alimentària"

Dins el cicle de conferències "Els dilluns dels Drets Humans"

Hi participaran:

Teresa Forcades, religiosa benedictina, metgessa i teòloga; i Gustavo Duch, expert en sobirania alimentària i exdirector de Veterinaris sense Fronteres

Data: Dilluns 1 de març de 2010

Hora: 19.00 h

Lloc: Sala d'actes de Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria, 13 (Barcelona)

Organitza: Justícia i Pau i Cristianisme i Justícia

Entrada lliure

Fomentant espais d'acollida

**Para
l'orella**

En les últimes dècades s'ha escrit i s'ha parlat molt sobre la realitat religiosa de la nostra societat, i particularment dels nostres joves, de les seves pors a comprometre's, de la seva falta de fe, de la seva inconsistència, de les seves inseguretats, etc. Creiem que els ritmes de vida actuals impedeixen que els joves puguin escoltar la crida de Déu, perquè el benestar i les comoditats cobreixen totes les seves aspiracions personals.

D'altra banda, constatem que segueix havent-hi joves que viuen una espiritualitat forta, que estan en la recerca de Déu i des dels Instituts de Vida Consagrada busquem la manera d'acostar-nos a ells, de dedicar temps i espais als que necessitin referents en les seves vides, als que vulguin replantejar-se el seu camí, discernir sobre com orientar el seu futur o tinguin necessitat d'acompanyament. Però ens costa trobar una solució i anem donant bandades d'un costat a l'altre, quedant-nos amb la idea que en tots els estaments de la societat succeeix el mateix i ja poc es pot fer, això ens justifica, ens tranquil·litza i al mateix temps ens insensibilitza.

Però més que pensar això, podríem fer un treball **“ad intra”** i preguntar-nos: Proporcionem espais tant físics com personals perquè aquelles persones que es replantegen la seva vida puguin conèixer-nos per dintre? Dediquem prou temps a escoltar?. Estan les nostres comunitats preparades per acollir? Què hauríem de canviar i com hauríem de situar-nos? Igual és el moment de flexibilitzar els nostres horaris i els nostres estils de vida tan estructurats, de perdre les pors, que ens coneguin per dintre, d'obrir més el nostre cor i les nostres comunitats, d'acollir amb qualitat i calidesa els que criden a la nostra porta i de fer un treball interior fort. Això ens portaria a estar més atents a Déu, a escoltar i dialogar més amb els nostres germans de comunitat, perquè junts poguéssim plantejar-nos com podem fer de les nostres comunitats llocs d'acollida, que encomanin un estil de vida més fraterna, que avui segueix essent evangeli per a la humanitat.

Eduard Ribes
Germà de Sant Joan de Déu

El ministeri presbiteral, esperança del món

Jornada acadèmica amb motiu de l'Any Sacerdotal a la Facultat de Teologia de Catalunya. Barcelona, 3 de març de 2010

L'Any Sacerdotal, promogut pel Sant Pare, és ocasió de diverses iniciatives. La reflexió sobre la condició del prevere, cridat per l'Església a anunciar l'Evangeli, celebrar els misteris de la fe i tenir una sol·licitud pastoral per a tothom, és una exigència que la Facultat de Teologia de Catalunya considera pròpia. Per aquesta raó ha programat, per al dimecres dia 3 de març, una Jornada dedicada a la Teologia del Ministeri Presbiteral en les seves dimensions espiritual, teològica i pastoral. Hi participaran el Cardenal Hummes, Prefecte de la Congregació del Clergat, i els professors Del Cura i Prat i Pons. Aquesta Jornada és oferida especialment als preveres de les diòcesis catalanes i als **religiosos que han rebut l'ordenació presbiteral**. Per a tots ells la inscripció és gratuïta.

- 10.00 **Inauguració**
Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe de Barcelona, Gran Cancellier de la Facultat de Teologia de Catalunya
- Presentació de la Jornada**
Prof. Armand Puig i Tàrrach, Degà-President de la FTC
- 10.30 **"Dimensió espiritual de la vida del prevere"**
Sr. Cardenal Clàudio Hummes, Prefecte de la Congregació per al Clergat (Roma)
- 11.30 **Descans**
- 12.00 **"Dimensió teològica del ministeri presbiteral"**
Prof. Santiago del Cura (Facultat de Teologia del Nord d'Espanya, Burgos)
- 14.00 **Dinar**
- 16.00 **"Dimensió pastoral de la vida del prevere"**
Prof. Ramon Prat i Pons, Director del Seminari de Teologia Pastoral i Vicari General de Lleida (FTC, Barcelona)
- 17.00 **Taula rodona entre els tres ponents**
Modera: Degà-President de la FTC
- 18.00 **Clausura**
Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, Arquebisbe de Barcelona, Gran Cancellier de la Facultat de Teologia de Catalunya

Estació d'enllaç 5: Evangeli anònim

Arriba de nou una nova Estació d'Enllaç. El proper 19 de febrer, "evangeli anònim", monòleg amb Albert López Vivancos.

Ens trobem a les 22 h, a l'Escola Tècnica Xavier (Xaverianes)

Av. Francesc Cambó, 12.

No hi falteu.

Fins al divendres 19.

62 Assemblea general de l'URC

S'ha tramès la convocatòria de la LXII Assemblea general de l'URC, que tindrà lloc el 3 de març de 2010, dimecres, a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, c) Carrasco i Formiguera, 32, 08017 Barcelona, amb l'horari següent: de 2/4 de 10 del matí a las 3 de la tarda i dinar. Hi són convocats: superiores i superiors generals; superiores i superiors provincials; abadesses i prioeres; delegades i delegats; delegada i delegats episcopals de Vida Consagrada i persones convidades.

Presidirà l'Eucaristia Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic. El P.

Elías Royón, sj, president de la CONFER, pronunciarà una conferència, seguida d'un col·loqui, sobre els criteris per a una reestructuració de Províncies.

Pròxima beatificació del P. Josep Tous i probable visita del Sant Pare a Barcelona

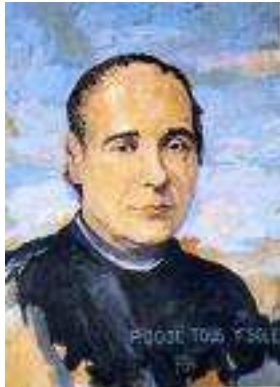
RODA DE PREMSA DEL CARDENAL MARTÍNEZ SISTACH

Aquest migdia, a l'arquebisbat de Barcelona, ha tingut lloc una roda de premsa, presidida pel cardenal arquebisbe Lluís Martínez Sistach.

El Sr. Cardenal, que estava acompanyat per la superiora general de les **religioses caputxines de la Mare del Diví Pastor**, ha anunciat que la beatificació del fundador d'aquesta congregació religiosa, el P. Josep Tous i Soler, tindrà lloc a Barcelona, a la **basílica de Santa Maria del Mar, el diumenge 25 d'abril de 2010**, i serà presidida pel cardenal Tarcisio Bertone, Secretari d'Estat del Vaticà.

El P. Josep Tous, caputxí, va néixer a Igualada el 31 de març de 1811, fundà a Ripoll, el maig de 1850, l'Institut de Terciàries Caputxines de la Divina Pastora, dedicades a la formació cristiana dels infants, i morí a Barcelona el 27 de febrer de 1871. Ànima contemplativa, enmig de la seva activitat apostòlica, el P. Tous ha deixat un gran testimoni de fidelitat al sacerdoci i a les arrels franciscanes de la seva espiritualitat, que es manifestà en la seva gran bondat i en el seu lliurament com a pedagog a l'obra de l'educació de la infància i la joventut.

La **Gna. Belkis Roman**, superiora general, ha lloat la figura del P. Tous, l'obra del qual s'estén per diversos països d'Europa i d'Amèrica, i ha subratllat que el seu carisma, per l'educació i formació d'infants i joves, segueix vigent i que les germanes de l'Institut per ell fundat l'han d'aprofundir, desenvolupar i mantenir actualitzat com a do per a tota l'Església.

En la mateixa roda de premsa, el cardenal Martínez Sistach ha comunicat que ha invitat S. S. el Papa Benet XVI perquè viatgi a Barcelona per consagrar el temple expiatori de la

Sagrada Família, el qual pròximament serà cobert en la seva totalitat. El cardenal ha dit que el Sant Pare ha acollit amb benvolença la invitació, però no hi ha encara confirmació oficial, per part de la Santa Seu, d'aquest possible viatge del Sant Pare. El cardenal Martínez Sistach ha expressat el seu desig i la seva esperança que el Papa Benet XVI pugui acceptar aquesta invitació per consagrar el **temple de la Sagrada Família**, patrimoni de la humanitat.

Barcelona, 17 de febrer de 2010

Calendari del mes de febrer: propers esdeveniments

19	Dv	Estació d'enllaç: Evangeli anònim. Monòleg amb Albert López Vivancos. A les 22h, a l'Escola Tècnica Xavier (Xaverianes) Av. Francesc Cambó 12, Barcelona
21	Dg	Experiència SICAR, de 4.30 a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
22	DI	Assemblea de Superiores Majors i Abadesses
24	Dc	SIRBIR (Secretariat Interdiocesà de Relacions Bisbes i Religiosos)

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
 Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>